

אריאל רובינשטיין • אינסטינקט העדר

הצניעו "אלפא"

גם בתוכי יש קול שמקווה שקדימה תזכה ב-40 מנדטים ואהוד אולמרט ירכיב ממשלה יציבה, יפרק כמה התנחלויות, יחזיר את החמלה לכלכלה ובכלל שיהיה טוב. ככני אדם וכבעלי חיים פועל בנו יצר להרחיק את הדאגות, לחפש את האיזונים ולשמור, עד כמה שאפשר, על סטטוס-קוו, שבסך הכול הוא די נוח לרובנו. הקול הזה קורא לנו, החברה'ה מהעדר, לאתר מתוכנו כזה אחד המכונה בספרות "טיפוס אל-פא". כשאלפא זוכה להכרה במעמדו, ניתן לו חופש בחירה והעדר הולך אחרי בטבעיות אל כרי המרעה, נמלט בעקבותיו מאויב דולק, ולוכד עימו טרף מזדמן מעבר לפינה.

מה מאפיין אלפא?
אלפא יודע לקרוא לעדר ללכת "קדימה", מבלי שירגיש לא נוח שאין לו תשובה של ממש לשאלה "לאן". הוא מקסים את העדר ביכולתו לקרוא "אח-ריי", והעדר שוכח שבעוד שבשדה הקרב יש בקריאה זו ביטוי להקרבה אישית, בפוליטיקה יש לה את המסקל הקל של ה"סמוך" הישראלי.

אלפא נוהר שלא להוביל מהלכים מהפכניים מדי שיועזו את העדר. כשהוא משנה כיוון, הוא תמיד מתרץ זאת בשינוי הנסיבות. העדר מסופק מהתרוץ הזה גם כשכלום לא קרה, כי העדר מת מפחד לגלות שבעצם אין לו ראש מממש.

אלפא בכל עת מטפח אשליה, שכל מה שהעדר צריך לעשות זה לחצות את הנהר היחיד המפריד בינינו לעולם שכולו טוב. הבטחה בעייתית, שכן הרי בר הודאי היחיד הנוגע למדינת ישראל הוא שאחרי הבחירות של 2006 תהיינה בחירות נוספות שבהן ישראל תכריע את עתידה, ואחרי הבחירות המכריעות הבאות תהיינה עוד בחירות שבהן ישראל תכריע את עתידה, ואחריה... ואחריה... ואחריה... ואלה הן הצלחותיו בעבר. מספיקה לו העובדה שמילא תפקידים חשובים שבצידם הרבה מאוד כוח. אז מה אם כשהיה ראש עיר, הידרדרה עירו הדוויה. ואז מה אם היה צריך לשאת באחריות על תקיעת כמה "עזים" (שכונות) בעיר, שאיש לא יודע איך להוציא אותן משם.

אלפא נהיה אלפא אחרי שפילס דרכו בזחירות בין אלפאים קודמים. הוא מבטיח לתקן את טעויות העבר מבלי שיסביר מדוע לא ידענו על חילוקי הדעות העמוקים שהיו לו עם אלפא קודם, חסר החמלה, כשהיה זה בשיא תהילתו.

אחרי אלפא משתרכת "פלוגה אלמונית" שאלפא בחר אישית. ברצונו אלפא מצרף מאידךדוהא לשורה, וברצונו מסלק אותו מהרשימה. מיותר שנדע מה האלמונים חושבים (ודומה שכמה מהם מתקשים לדעת זאת בעצמם) וכדאי שנשכח את המנהיגים ה"דגו לים" הקודמים שהוליכו כיתות אלמוניות שהתנפנו פו לכל עבר עוד בטרם שקע המנהיג.

אלפא יש טון דיבור חסר היסוס, יכולת נאום של עורך-דין המוקצע (גם באנגלית) וחזות של זכר מצי-ליחן. וכמובן, הוא חייב להיות "אחד משלנו".

היו לנו כמה וכמה אלפאים בשנים האחרונות, והדורפלים שבהם מבקש שוב את אמון הציבור למרות שגם המודנבים בעדר הבינו עד כמה הוא אלפא מסור. כן. והנה נמצא אלפא חדש וכמובן שנצביע עבורו. המועמד האחר, אמנם כבר לפני שנים היה לו אומץ ויכולת לנתח היטב (בעברית) את המפות המדיניות והחברתיות. אבל מה, הוא נולד פחות אלפאי. כן, זה מאוד אנושי להצביע אלפא, אולי אפילו יותר מדי אנושי... ■

אליקים העצני • דמוגרפיה

מפלטו של השמאלן

ב-6 ביוני 2005, בניו-יורק, פרש אולמרט בפני ה"איזוראל פוליסי פורום", ארגון שמאלני, את חזון ההתנתקות שלו:
"אני יודע שרבים סקרנים לדעת מה יקרה ביום שאחרי ההתנתקות. הכל ישתנה... בוקר חדש... שלום וביטחון... דפוס חדש של יחסים בינינו לבין הרש"פ... המורח התיכון יהפוך... גן-עדן עלי אדמות..."

עכשיו, כשהכל השתנה – אבל לרעה, כשהבוקר קר החדש מתחיל בתחנת הכוח באשקלון ב"שחר אדום" וגן העדן צבוע בירוק של חמאס – מה אר-מר אולמרט? "התכנסות", הוא אומר, מעתיק את ההתנתקות ליהודה ושומרון ומכפילה פי 10. האנגלים אומרים: "אל תבלבל אותי עם העור בדות!" וישעיהו הנביא אומר: "שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראה ואל תדעו, השמן לב העם הזה וא-זניו הכבד ועיניו השע, פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין – ושב ורפא לו".

- השמאל אוהב לומר: "הפטריוטיות היא מפלטו האחרון של הנבל". בארצנו – הדמוגרפיה היא מפלטו האחרון של השמאלן. אך הנה התבשרנו, שהדמוגרפים טעו בגדול, ומתוך רשלנות או מגמתיות "הולידו" 1.3 מיליון ערבים שלא היו ולא נבראו! צותן מחקר ישראלי-אמריקאי הגיע לממצא המהפכני הזה, עליו אמר ד"ר ניקולס אברסטאד, מבכירי הדמוגרפים בווינגטון: "המחקר... תפס את הדמוגרפים ישנים בשמירה... מסקנותיו הגיוניות ומשכנעות ביותר". מהמחקר יוצא, שהדמוגרפים –
- הכלילו בחישוביהם 325,000 פלסטינים שעזבו את הארץ.
 - ספרו את 210,000 ערביי ירושלים פעמיים.
 - הסתמכו על לשכת הסטטיסטיקה הפלסטינית (למס"פ), שניפחה את מספר ילדיהם שנולדו מ-1997 ב-238,000 – בהשוואה לנתוני משרד החינוך והבריאות הפלסטינים בעצמם.
 - האמינו ללמס"פ ש-236,000 פלסטינים נכנסו לשטח (1997-2003). במציאות – 74,000 עזבו.
 - ספרו 105,000 ערבים שקיבלו תעודות זהות ישראליות פעמיים.
 - סימנו 300,000 עולים לא-יהודים מבריה"מ לשעבר כ"פלסטינים, ואחרים".
 - התעלמו מן העובדה, שמאז 1990 יש דווקא ירי-דה בריבוי הטבעי הפלסטיני ועלייה (אטית) בריבוי הטבעי היהודי.
- בסיכום, יש היום ביו"ש 1.4 ולא 2.4 מיליון ערבים, וברצועה 1.07 ולא 1.4 מיליון – הפרש של 1.3 מיליון. כתוצאה מכך, שיעור היהודים (300,000) באוכלוסיית יהודה ושומרון מגיע לכ-מעט 22%, ובגלל הדמוגרפיה הזאת, החוסמת את חמאתן הפלסטינית, זוממים את הגירוש הבא. נביאי החורבן הדמוגרפי אינם אוהבים את העובדות האלה. אל תבלבל אותם עם העובדות. ארתור קסטלר, קומוניסט שנקפו עיניו, כתב את הספר "אפלה בצהריים". האפלה שהשתלטה כאן על המוחות אינה חרוקה משיחיתוק המוחין שא-חו באינטלקטואלים במערב בין שתי המלחמות. "אידיויטים מועילים", קרא להם לנין. ■

מכתבים

מי חושב על החולים

לקלחת הפוליטית הגועשת נורתה ההחלטה האומללה של היועץ המשפטי לעכב את אישור סל התרופות עד אחרי הבחירות. לא פלא שהיא עוררה זעם אדיר בקרב ציבור החולים ובני משפחותיהם, הרואים בה החלטה אבסורדית שאין לה קשר לבחירות ואף אטימות מורסית וערכית.

לא רק סבל והוצאה כספית בלתי נסבלת ייגזרו על החולים בעקבות החלטתו של מזון, אלא אף סכנת חיים. האם היועץ המשפטי הביא זאת בחשבון? אורי בר-לב, תל-אביב

אי אפשר להתנתק

מאז ניצחון החמאס בבחירות אנו שר מעים מכל דוברי הממשלה הכרוזת תקיפות על ניתוק כל קשר ומגע עם הממשלה הפלסטינית שתקום. והנה, מאז התגלתה בארץ שפעת העופות מתנהל שי-תוף פעולה אינטנסיבי בין משרד החקלאות הישראלי ומקבילו הפלסטיני.

מה אפשר ללמוד מהדוגמה הקטנה הזאת? שאפשר לדבר עד מחר על הפרדה ועל התנתקות ולבנות גדרות וחומות גבוהות עד השמים, אבל הפלסטינים היו ויישארו שכנינו בכל קר-גבול שנסמן. אנחנו והם נושמים את אותו אוויר, שר-תים את אותם מים, ואותן מחלות ופגעי טבע מאיימים עלינו ועליהם.

אנחנו צריכים להתנתק מן הכיבוש, להפסיק לשלוט בפלסטינים ולמצוא דרך לחיות איתם כשווים בין שווים, אבל כל זמן שאנחנו חיים כאן, בארץ הקטנה הזו, להתנתק מהם לא נוכל.

ויקטוריה נהן, אזור

השוואה מקומת

ירון לונדון ("ידיעות אחרונות" 16.3) גזור גורה שווה בין שני גיבורי לח"י, אליהו חכים ואליהו בית-צורי ז"ל, שנדרו-נו למוות על-ידי הבריטים בשנת 1945, לבין רוצחיו של השר רחבעם זאבי ז"ל. הזכרתם בנשימה אחת מקוממת: חכים ובית-צורי, שהרגו את הלורד מוין, השר הבריטי לענייני המזרח התיכון, לא חלמו למען פתיחת שערי הארץ לפליטי השואה, שמוין היה מיוזמי סגירתם לע-לייה. הם גם לא הרגו את הלורד מוין בלונדון בירת בריטניה, בעוד רוצחי השר זאבי ביצעו את זממם בבירת יש-ראל, שהם אינם מכירים בה.

גם סופם היה שונה: היהודים נידונו למוות והוצאו להורג, בעוד הרוצחים הפלסטינים יזכו לחיים ארוכים על חש-בוננו בבית-כלא ישראלי.

גורי גרוסמן, ירושלים

האזרחות לא נשללה

בטורו השבועי של ב. מיכאל ("ידיעות אחרונות" 17.3) נפלה טעות: יהודי-גרמניה לא איבדו את אזרחותם הגרמנית (חוקי נירנברג) כבר בשנת 1935. אני עצמי יצאתי מגרמניה לשבדיה בסוף חודש אוגוסט 1939, עם דרכון גרמני בעל תוקף, שבו הוטבעה בצורה בולטת האות J. בהמשך, הקונסוליה הגרמנית האריכה מפעם לפעם את תוקף הדרכון. זאת עד שבשלב מסוים, בשנת 1942 דומני, הדרכון לא הוחזר לי. מהש-לטונות השבדיים קיבלתי אז דרכון stateless, כלומר "ללא לאום".

זאב רפאל, חיפה

כתובת למכתבים (עד 150 מילה):
ידיעות אחרונות, ת.ת. 109 ת"א
079-6082546
אי-מייל: letters@yedioth.co.il
וגם לציין שם מלא, כתובת ומספר טלפון

שלמה פפירבלט • מזל של כלב

הפודל הצרפתי והשאלה היהודית

בימים אלה נתון הציבור למתקפה שכנועית מטר-צמו של מפעל הפיס בעניין משכורת לכל החיים. כמעט הכל במכירה הזאת ברור. כרטיס הגרלה במ-חיר סביר מעניק לכל רוכש רגע של אשליית עושר, בודדים מביניהם יקבלו משך 20 שנה סכום של 5,000 שקלים בחודש, חלק מן הרווחים יוזרם למפעלי הרוו-חה, חינוך תרבות וכו' של מפעל הפיס – וכך יוצאים גם המפסידים ושמץ תאוותם בידם. רק דבר אחד נפ-לא מן הבינה, מדוע מבוסס הקמפיין כל כולו על פו-דל לבן שיער, הדובר במבטא צרפתי כבר מאוד? ידוע הוא, בהתבסס גם על סקרי דעת קהל מקצו-עיים, על טוקבקים ו"שוסים" מעוררי צחוק פרוע מפי קומיקאים עממיים, כי רוב רובו של העם נושא רגשות טינה עמוקים כנגד צרפת והצרפתים. סביר כי באחוזים גבוהים עוד יותר בקרב אוהבי ההגרות תוססת האמונה כי פריז היא בסיס לאהבת ערבים באשר הם ולשנאת יהודים יהיו אשר יהיו. הדעת הייתה נחה, אם מדובר היה בניסיון לחבב

על הצופה הפוטנציאלי יין או גבינות, או באגט מת-צפה, או נסיעות לפרובאנס. זאת כיוון שלמרות כל הנאמר בפסקה הקודמת, הרי שבנושאים אלה של גר-רמה ותיירות בכל זאת יש לצרפתיות השפעה משי-מעוטית על הישראלי. הוא מוכן ללגום בורדו, לטי-עום קממבר ולצאת לדיל אל עיר האורות מתוך הכ-חשה פנימית של המעורבות הצרפתית בעניין. אבל פיס? מה הקשר.

ניסיון נוסף להגיע לחקר מקורות המבטא נעשה בכיוון הפודל. אולי מדובר בכלב ששורשי גזעו צר-פתיים, והוגי הקמפיין ביקשו לשמור על הגוון המ-קורי של קולו? התחקיר ההיסטורי בשלבי הראשון-נים היה אפוף אכזבה. שמו המודרני, פודל, בא מגר-מנית, ומשמעותו שכשור במים. עוד התברר כי חו-בבי הכלבים הראשונים שהנציחו את הפודלים היו היוונים של יוון העתיקה, והרומאים שהעתיקו רבות מיצירות האמנות של אתונה ובנותיה הלכו גם בע-קבות הפודל. דמותו השעירה מופיעה לראשונה על